

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XXXIV. Dilectissimo in Christo patri Petro Archiepiscopo, Albinvs
Æternæ Beatitudinis salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

* Sur. tamen
fidelis amore
vestra.

minuta, quæ ex inopia suæ paupertatis, larga manu, Deo
quod habuit, obtulit. Et ego, quamuis scientia inops, *
men fraterno fidelis amore, vestræ hæc munuscula dire
pietati, obsecrans vt tam humili ea fraternitati s intuitu
spicere digneris, quàm nos pia deuotionis charitate, l
vobis dirigere studuimus.

Omnipotens DEVS te tuosque charissimos fratres
omni bono proficere faciat, & ad beatitudinem æternam
gloriæ peruenire concedat, filij, patres, & fratres, & amici
charissimi.

EPISTOLA XXXIV.

Mediolanensi.

Dilectissimo in Christo patri Petro Archi-
episcopo,

ALBINVS ÆTERNÆ BEATITVDI-
nis salutem.

Memor dulcissimæ humilitatis, & dilectionis vestre
ingemisco absentiam illius, cuius charitatis flamma
in corde ardeat filij. Quanta est huius seculi
felicitas, quæ tam charos disiungit amicos; quæ filium
parat à patre! O si pennas aquilæ habuissem, vt altitudinem
Alpium, velocior Euro, transuolare valuissem: quam cito
ante paternos stetissem pedes, vt refrigerarem ex paterna
visione pectoris mei ardorem.

Ioh. 17.

Sed quia hoc fieri nõ valet, induamur nos duplicis chari-
tatis pennis: simus in Christo semper præsentem, qui sumus
in seculo absentes. Quid est charitas, nisi vnitas animo-
rum, dicente ipsa veritate, dum pro suis oraret ad patrem
Pater conserua eos in nomine tuo quos dedisti mihi, vt sint
vnum, sicut & nos vnum sumus? Ego vero filius tuus, obse-

ero te, per eius misericordiam, qui hæc dixit, vt in sanctissimo paternæ memoriæ thesauro filij tui Alchuiini nomen habeas reconditum: & interdignissimas DEO, oblationes orationum tuarum, vel semel ore proferas.

Quanta tibi, pater optime, apud pietatis remuneratorem Dominum Christum remanet merces, si me, peccatorum ponderibus prægrauatum, ab iniquitatis oneribus prægrauatum paternæ misericordiæ precibus subleuare coneris. Fateor, me tantæ auctoritatis degenerem esse filium: tamen iunioris filij, qui à patre in longinquam recessit regionem, roboratus exemplo, audeo dicere: Pater ^{Luc. 15.} peccaui in cælum, & coram te. Ideo non sum dignus vocari filius tuus. Et te credo paternæ memoriæ pietatis, lætis reuertenti occurrisse amplexibus; prudentiam quoque tuam recordari beatissimi Iob, pro filiis deuotionis; qui ^{Iob. 15.} quotidie pro illorum prosperitate DEO sacrificia offerre studuit, valde desiderans, quos seculo genuit, DEO enutrire.

Ideo in omnibus tentationibus, tanquam aurum in fornacæ probatus inuentus est. Laus enim patris in salute extat filiorum: & merces pastoris in multiplicatione gregis ad crescit. Nam & ipse princeps pastorum, post resurrectionis gloriam, beato Petro, ob confessionis trinæ, in suo amore soliditatem, pascendas oues, quas pio redemit sanguine, commendauit.

Tuum est, pater sancte, absentes precibus adiuuare: præsentibus, verbis erudire, exemplis confortare, vt paterna pietas, & pastoralis deuotio omnibus profit in salutem. Patres igitur filiis thesaurizare solent. Tu verò beatitudinis thesauros tuis relinque nepotibus; vt per longas Ecclesiasticæ eruditionis series cœlestis regni gloria tibi semper augeatur.

Opto,

CCCLXV
SII
om, im,
SIV
24

Opto, si fieri valeat, quatenus me tuæ paternitatis literis reficias, ut auiditatis meæ oculis legam, quod auribus audire voluiffem, si fortè fieri valuiffet. Concessum enim humano generi, pectoris arcana chartis mandare, & literis innotescere tacentibus, quod lingua non valet loquenti. Nam & B. Paulus Apostolus absentes filios pietate admonitionis sepius erudire solebat; ut quotidiana literarum lectio æternam patris præceptorum, mentibus filiorum infigeret memoriam.

Sanctitatis vestræ auctoritatem diuina pietas ad exaltationem, & gaudium sanctæ suæ Ecclesiæ longæua prosperitate custodire dignetur, Pater dilectissime.

EPISTOLA XXXV.

Charissimo Hermano Aquilæ
Antistiti, †

ALBINVS SALVTEM.

† Iuuenensius id est, Saluburgensi.

SI mihi gerulus gratus occurrisset, sepius tuæ scripsissem dilectioni, ut literis implerem, quod verbis non potui, & charitatis dulcedinem, lingua tacente, apices monstrarent. Hoc dedit DEVS ablentibus in solatium, ut per chartas loqui potuissent, & necessaria proferre in eor alterius, dum animus graui carcere corporis circumseptus, suæ naturæ velocitatem explicare vellet, indices literas fraternus amor sibi inuicem dirigeret.

Quid de gloria Sanctorum dicendum putas? ubi nulla tarditas sarcinæ corporalis piæ volûtati obsistit, quin quod placeat, impleat. Quid est hoc seculum nisi miseria, & velut umbra fugax, & seducens delectatio?

Festinemus tota mentis intentione ad illam requiem quam